

ELS SIGNES DEL REGNE

L'evangeli d'este tercer diumenge d'Advent ens narra una escena en la qual Joan Baptista es mostra perplex davant l'actuació de Jesús. Ell, com a precursor del Messies, havia anunciat la seua vinguda com l'arribada d'un jutge que amb contundència instauraria ràpidament el Regne de Déu. No obstant això, les notícies que li arriben a la presó sobre l'actuació de Crist li provoquen un cert desconcert. Possiblement el Senyor no actuava com ell havia imaginat; no era tan contundent com l'havia anunciat. El primer que s'escoltava dels seus llavis no eren paraules d'amenaça, sinó una "bona notícia"; segurament l'actuació de Jesús no tenia l'eficàcia i els resultats ràpids que s'esperaven d'un messies que havia de salvar al món. Per això, Joan envia als seus deixebles a preguntar a Jesús: "Eres tu el que ha de vindre o n'hem d'esperar a un altre?" (11, 3).

Possiblement este desconcert es repeteix en molts moments de la vida de l'Església, fins al punt que molts es pregunten si realment l'Evangelí de Jesucrist canvia realment el nostre món: no caldria assumir mètodes més radicals o eficaços per a transformar de veritat esta societat? En el fons, moltes de les ideologies que han sorgit en la modernitat no són més que manifestació de la decepció i de la impaciència que a molts els produïx l'aparent ineficàcia de l'Evangelí. Els últims segles estan plens de profetes i ideòlegs que rebutgen el cristianisme perquè no ha canviat el món; que han proposat ideologies alternatives i que han creat sistemes polítics que canviarien el món amb més rapidesa i eficàcia. Moltes d'elles han portat un gran buit i una gran destrucció.

L'Advent és una invitació a mirar de nou a Crist i a posar en Ell la nostra esperança. Certament el Senyor no ha sigut un revolucionari que ho ha transformat tot amb la força. Tampoc ha buscat l'eficàcia que donen les riqueses o el poder. No obstant això, la seua persona i la seua paraula han sigut una llavor que ha fet brotar moltes vides noves en el nostre món que ens han ensenyat que el que realment té el poder de transformar-lo tot no són les grans promeses d'aquells que es presenten com a salvadors de la humanitat, sinó la llum de la veritat i de la bondat de Déu. En Crist Déu s'ha acostat a cada un de nosaltres per a mostrar-nos el seu amor, eixe amor que amb la seua força pot canviar el nostre cor i convertir-nos en testimonis i sembradors de la vida de la gràcia en el cor del món.

Durant estos diumenges que precedixen a la festa de Nadal la litúrgia de l'Església ens convida a alegrar-nos, perquè "Déu és a prop". Déu vol acostar-se a cada un de nosaltres, desitja entrar en el més profund del nostre cor per a transformar-lo amb la seua gràcia, ve per a oferir-nos el do de la seua amistat que és el que ens pot donar la verdadera alegria. Déu és a prop i nosaltres sovint estem lluny. A la proximitat de Déu responem amb la indiferència o l'escepticisme, com els qui estan cansats d'unes promeses que no acaben de complir-se. Acostem-nos al Senyor, caminem cap a la seua llum per a poder ser també nosaltres llum per als altres.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***